

tosa við fólk, at taka ímóti fólk. Men tað halda teir ikki vera nakran trupulleika. Fólk flest eru fyrirkomandi at tosa við.

Teir hitta nógv fólk, sum koma við og eftir bilum. Sjálvir koma teir litið út í arbeiðstíðini. Tað er bara, um teir skulu út við onkrum bili, ið kanska skal við Tróndi. Ella um onkur bilur skal sleipast.

A verkstaðnum er altíð nógv at gera. So nógv, at teir altíð kunnu arbeiða yvir, um teir hava hug til tess. Tað gera teir tó sjáldan. Tað loysir seg ikki, tí lat fer í skatt, halda teir.

Bilsmiðirnir eru limir í handverkarafelagnum. Men teir fáa meira enn handverkaron. Viðhvørt fáa teir eisini akkord. Tað eru tá bilar skulu gerast aftur. Tryggingin metir, hvussu langa tíð tað tekur at gera ein bil aftur. Klára teir at gera bilin aftur eftir styttri tíð, fáa teir part av yvirskotinum. Hinvegin hanga teir upp á tað, um okkurt gongur galið.

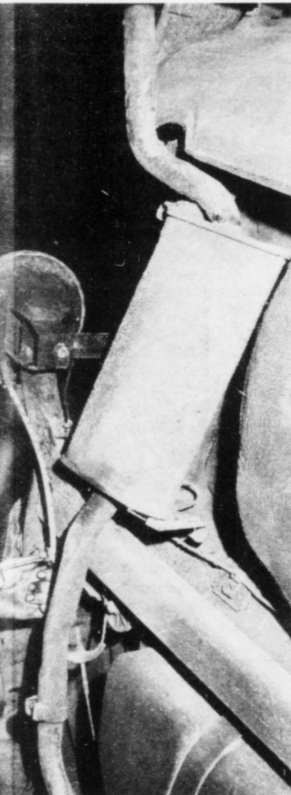
Einki frítíðar tiltak

Á bilverkstaðnum hava teir fleiri ferðir tosað um at gjørt okkurt saman um kvöldið. Teir hava tosað um svimjing og um firmafótbólt. Enn er tað tó ikki blivið til nakað. Ein orsök kann vera, at fleiri av bilsmiðjunum buggva á bygd. Tá teir hava fri, er dagurin enn ikki liðugur, og teir eru tí ikki í Havn um kvöldið.

Klæði í jólagávu

Eitt árið fingur teir ketil-drákt í jólagávu, men annars keypa teir arbeiðs-klæðini sjálvir. Hesi jólini fingur teir eina aðra jólagávu.

randi

Tað mesta hjá teimum er eftirlit og vanligar umvælingar

Karin við soninum Jákupi, Elin og Sólrun við dótturini Gyðju. Nú skal nakað gerast fyri at skapa bornunum betri umstøður, siga tær

Nú er djarvt at fáa børn

Dagstovnafelagið endurstovnst í kvöld

Nógv foreldur tora ikki at fáa sær børn, tí so vánaligar eru umstøðurnar, samfelagið hevur at bjóða teimum yngstu. Og tá politiskt einki verður gjørt fyri børnin, mugu vit sjálv strongja á.

Soleiðis siga foreldur, sum í kvöld skipa fyri fundi, har Dagstovnafelagið verður endurstovnað. Felagið hevur ligið stilt í nøkur ár, men nú má nakað henda, siga Sólrun Samuelsen, Elin Lindenskov og Karin Olsen, sum teljast millum fyrireikararnar av fundinum í kvöld.

Hvussu Dagstovnafelagið skal arbeiða, skulu tey avgera, sum koma við í felagið. Sólrun, Elin og Karin hava tó hugsað sær, at arbeiðast kann í bólum; ein um vøggustovu, ein um barnagarðar og ein um frítíðarheim.

250 børn standa á biðlista hjá Havnar kommunu at sleppa í vøggustovu ella í dagrøkt. Afturat koma 100 til barnagarð. Í januar mánaði stóðu 300 børn millum 0 og 3 ár á biðlista, so einki røkist fyri, at tørvurin minkar, siga Sólrun, Elin og Karin. Atrat hesum koma øll tey, sum verða fødd í ár.

Tær lita einki á orðini hjá býráðsformanninum um, at tørvurin verður tryggjaður, aðrenn valskeiðið er úti. Líka síðan 1979 hevur býráðið tosað um stovnin, ið skal byggjast í Dr. Geilsgøtu, men hann er ikki komin enn. Og loysnir sum B36 húsið geva tær litið fyri.

— Tað kann ikki vera rætt, at Tórshavnar kommuna brúkar pening til at kanna flogvallarviðurskipti, til havnir og vegir, tá tørvurin er so stórus á vøggustovum, barnagarðum og frítíðarheimum. Hetta mugu vit gera okkurt við, siga tær.

— Tað er so galið, at nógv fólk ikki tora at fáa sær børn. Tú ert djúrv, um tú setir børn í verðina. Børnin verða als ikki vird, sjálvt um tað eru tey, sum skulu føra alt víðari. Tey verða mett sum dukkur, ið bara skulu vera onkrastaðni. Og hvat kunnu vit vænta okkum av hesum børnum, ið hava slíkar umstøður?

Ikki ber til at lita á ommur, tí tær arbeiða sjálvar úti, og øll hava heldur ikki ommur at heita á. Og mammurnar bæði nýðast og vilja arbeiða úti.

Privatmál

Umframt kommunalu barnaansingina finst eisini privat dagrøkt. Tað eru góðar privatar dagrøktir, men eftirlit er einki við sonevndu svørtu dagrøktunum. Dømi eru um dagrøktarmammur, sum hava 15 børn at ansa, og tá er avmarkað, hvussu nógvur stundir hon hevur til hvørt barnið.

— Tað er eisini nokkso logið, at aðrenn barnið kemur í verðina, er tað eitt samfelagsmál. Samfelagið setur reglur. Men so skjótt sum barnið er føtt, er tað ein privatsak. Tá hevur mamman ábyrgdina, og tað er hennara uppgáva at finna barnaansing, sigur Karin. Í sjónvarpssendingini Dagur og vika greiddi hon frá, at hon ikki slapp til arbeiðis, tí hon hevði onga barnaansing. Karin er bóka-vørður, og arbeiðsplássíð hevði brúk fyri henni, men kortini noyddist hon at taka ímóti tilboðnum um forsoargarhjálp, tí hon móti sínum vilja noyddist at vera heima hjá soninum. Sjálvt um hjálpin er góð, heldur Karin hetta vera eina vánaliga loysn fyri samfelagið. Tað kost-

ar neyvan meira at hava nóg nógv barnaansing enn at lata fólk sleppa til arbeiðis, serliga tá arbeiðsmarknaðinum trytur fólk.

Dagstovnafelagið fer eisini at virka fyri at fáa frítíðarheim. Til øll tey smáu skúlabørnin, sum ongan hava at vera hjá heiltvina av degnum. Elin hevur eina dóttur, sum gongur í fyrsta flokki. Gentan gongur í skúla seinnapart, og tí kann Elin ikki hava arbeiði fyrrapart. Elin og maðurin byggja, og Elin noyddist at arbeiða seinnapart og kvöld. Tað skal til, men familjan sæst litið. At fáa fleiri børn heldur Elin ongan hugsing vera um.

Tey, sum ætla at endurstovna Dagstovnafelagið í kvöld, halda at okkurt má gerast nú. Bara at gremja seg hjálpir litið.

Tey halda, at ein máti kundi verið at keypt okkur hús og innrættað tey til integreraðan stovn.

— Men í fyrsta umfari ræður um, at so nógv, sum kunnu, koma við á fundin í kvöld: Foreldur, komandi foreldur, og ikki minst tey, sum kundu hugsað sær børn, um umstøður vóru til tað, siga tær.

Fundurin í kvöld verður klokkan 20 á Landsbókasavnum.

randi